

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3646

гр. София, 21.05.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на 21.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

като разгледа дело номер **823** по описа за **2021** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 248 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК, вр. чл. 63, ал. 3, изр. второ ЗАНН.

Образувано е по молба на ответника по делото – [фирма], постъпила на 02.04.2021 г. за изменение на Решение №2079/30.03.2021г., постановено по настоящото дело, в частта за разноските. С молбата се излагат доводи, че неправилно е определен минималният размер на адвокатското възнаграждение, което се следва на страната с оглед изхода на делото, като се претендира, че то следва да бъде подведено под нормата на чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /Наредбата/, а не по чл. 18, ал. 2 от с.з., както е приел съставът. На следващо място, се излагат аргументи, че на основание §2а от Наредбата за регистрираните по ЗДДС адвокати дължимият ДДС се начислява върху договореното възнаграждение, което представлява и данъчна основа. В тази връзка счита, че в размера на дължимото адвокатско възнаграждение влиза и съответният данък. Позовава се на съдебна практика.

Ответната страна Дирекция „Инспекция по труда“ - [населено място], уведомена за постъпилото искане, не е изразила становище в указания срок.

Административен съд София-град, XXI-ви касационен състав, като прецени молбата и наведените в нея доводи, във връзка с постановеното решение и представените по делото доказателства, приема следното:

Молбата е подадена в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК от страна по делото, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

С Решение №2079/30.03.2021г., постановено по настоящото дело, за което се иска изменение в частта за разноските, е отхвърлена жалбата на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. срещу Решение от 01.07.2020г. на СРС, НО, 116-ти с-в, постановено по

н.а.х.д. №14520/2019г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ №22-005958/09.08.2019г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. С НП на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лв.

При касационното оспорване на въззивното решение настоящата инстанция е присъдила в полза на ответника по делото – молител в настоящото производство, адвокатско възнаграждение в минимален размер от 440 лв. на основание чл. 18, ал. 2, във вр. с чл. 7, ал. 2 от Наредбата.

Нормата на чл. 18, ал. 2 от Наредбата е специална по отношение на чл. 8 от с.з. и урежда конкретно минималните размери на адвокатските възнаграждения в производствата по обжалване на НП. Тя препраща към разпоредбата на чл. 7, ал. 2 от с.з. за определянето му в случаите, при които наложеното с НП наказание е имуществено, какъвто е настоящият. Поради това съдът намира за неоснователно възражението, че в случая е приложим чл. 8 от Наредбата, който касае административни дела с определен материален интерес.

Въпреки това молбата се явява основателна по следните съображения:

Пред настоящата касационна инстанция са представени доказателства за реално заплащане на уговорено адвокатско възнаграждение в размер на 528 лв. – Анекс №1 от 11.03.2021г. към договор за правна защита и съдействие №977298 от 19.01.2021г. В анекса липса посочване, че същото включва договорено възнаграждение в размер на 440 лв. и ДДС в размер на 88 лв. Въпреки това по делото е налична фактура /на л.20/, с която са документирани предоставени услуги по процесуално представителство по различни съдебни производства в полза на [фирма]. Във фактурата е посочена стойността на отделните услуги, като е отразено, че по НАХД № 14520/2019г. тя е 440 лв., а на отделен ред е посочен ДДС със ставка в размер на 20 %, с вписан общ размер за цялата стойност /данъчна основа/ по фактурата. С оглед на това съдът служебно изчисли, че по настоящото дело, решено с влязло в сила решение – № 823/2021г., ДДС върху уговорената сума е в размер на 88,00 лв. Съгласно разпоредбата на §2а от Наредбата, на която се позовава молителят, за регистрираните по ЗДДС адвокати дължимият данък върху добавената стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение. Поради това се явяват основателни доводите в молбата, че дължимото адвокатско възнаграждение включва уговореното такова плюс начисления от адвоката ДДС, или в случая на [фирма] следва да бъде присъдена сумата в размер на 528 лв.

По изложените съображения молбата за изменение на Решение №2079/30.03.2021г., постановено по КАНХД дело №823/2021г. по описа на Административен съд София-град, в частта му за разноските е основателна, при което същото следва да бъде изменено, като Дирекция „Инспекция по труда“ – С. следва да бъде осъдена да заплати на [фирма], [населено място] направените разноски за адвокатско възнаграждение в касационното производство в размер на 528,00 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.248, ал.3 ГПК, вр. чл.144, вр. чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, XXI-ви касационен състав

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ Решение №2079/30.03.2021г., постановено по КАНХД дело №823/2021г. по

описа на Административен съд – София-град в частта му за разноските, като УВЕЛИЧАВА размера на присъдените на [фирма], [населено място] деловодни разноски за адвокатско възнаграждение от 440,00 лева на 528,00 /петстотин двадесет и осем/ лева.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.